

OLIMPIADA REPUBLICANĂ LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
6 MARTIE 2025
Clasa a IX-a

Timp de lucru: 180 minute

Mult succes!

60 de puncte

Citește textul și realizează următoarele sarcini:

Discursul scriitoarei Ana Blandiana (fragmente)

Majestatele Voastre,
Altețele Voastre Regale,
distingi membri ai Fundației *Prințesa de Asturias*,
membri ai juriului,
Excelențele Voastre,
stimați colegi laureați,
doamnelor și domnilor,
prieteni,

Ca întotdeauna când mi s-a întâmplat să iau un premiu, primul meu gând a fost la Platon și la cununile de lauri pe care le recomandă pentru poezii alungați apoi din cetate.

Al doilea gând a fost pentru țara mea.

Așa cum, atunci când cresc, copiii săraci trebuie să se-întoarcă mereu să-și ajute familia, trimițând pachete și bani, ținându-i pe cei mici la școală, orice împlinire mă întoarce acasă spre locul de unde am pornit, un loc care în istorie se numea Dacia Felix, cea cucerită de Împăratul Traian, dar în basmele românești este numit „locul în care se bat munții în capete”, un loc așezat între mai multe imperii dușmane și dușmane între ele, căruia dintre toți vecinii numai Marea Neagră nu i-a vrut niciodată răul. Latinitatea noastră, rămasă în exil la celălalt capăt al continentului, ne-a singularizat și ne-a dat, odată cu conștiința că suntem altfel decât cei din jur, sentimentul singurătății în istorie. Un sentiment care nu mi-a permis niciodată să mă desprind, să mă înstrăinez, dar care a germinat, ca pe o soluție de supraviețuire, poezia.

Dar și gândul la Platon, și gândul la țara mea mă obligă să mă întreb, în acest moment de uimitoare așezare a poeziei sub reflectoare, care mai este, care mai poate fi legătura dintre poet și ceilalți, dintre poezie și societate, care este rostul poeziei în această lume a noastră secularizată, tehnicizată, informatizată, mondializată.

Enorma onoare pe care Fundația *Prințesa de Asturias* mi-o face premiindu-mă pentru poezie poate fi considerată, oare, o dovadă a importanței capitalului de speranță pe care poezia îl mai reprezintă în această lume? Mai precis, poate oare „acel ceva plâpând, înaripat și sacru”, cum definea Platon poezia, opri rostogolirea noastră spre neant?

De fapt, întrebarea, pe care nu mi-o pun pentru prima dată, este „Poate poezia salva lumea?”, iar răspunsul meu, timid, dar afirmativ, e sprijinit pe uimitoare întâmplări.

Pentru că, acum când în cel mai scurt timp robotii vor fi superiori oamenilor, va trebui să încercăm să rămânem deasupra prin tot ceea ce ei nu înțeleg. Căci ei vor putea să facă versuri, rime, ritmuri, iambi, trohei, dactili, sonete, rondele, epopei, dar nu vor înțelege niciodată suferința și încăpățânarea de a exprima inexprimabilul care se ascunde sub toate aceste veșminte, misterul care nu poate fi nici definit, nici înfrânt. În mod evident, Theodor W. Adorno greșea când scria că „după Auschwitz a scrie poezie e o barbarie”, din moment ce nu înțelegea că suferința nu interzice poezia, ci o potențează, îi dă strălucire și sens. Un sens din care libertatea este doar o mică parte.

În această seară cu ecou privilegiat sunt fericită că pot să-mi exprim recunoștința nu numai pentru premiul care mă emoționează și mă tulbură, ci și pentru prilejul pe care mi-l dă de a spune și a face auzite aceste cuvinte.

Premiul Prințesa de Asturias este altfel decât orice alt premiu oferit poeziei pentru că în definiția lui se împreunează misterul poeziei și misterul regalității, atât de straniu înrudite între ele prin faptul că oamenii, fără să le înțeleagă și fără să știe la ce folosesc, simt că ar fi mai puțin frumoși și mai puțin buni fără ele.

Vă mulțumesc.

Discursul scriitoarei Ana Blandiana
de la ceremonia de premiere din Spania, 2024

*Theodor W. Adorno – filozof, sociolog, muzicolog și compozitor german (1903-1969)

Nr	Item	Scor	Scor
1	<p>Răspunde, în enunțuri complete, la întrebările de mai jos:</p> <p>a) Cui se adresează Ana Blandiana în discursul său?</p> <hr/> <hr/> <hr/> <p>b) Care sunt gândurile scriitoarei când ia un premiu?</p> <hr/> <hr/> <hr/> <p>c) Ce o întoarce pe scriitoare la locul de unde a pornit?</p> <hr/> <hr/> <p>d) Cum definea Platon poezia?</p> <hr/> <hr/> <p>e) În ce țară a avut loc ceremonia de premiere a Anei Blandiana?</p> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4 5	L 0 1 2 3 4 5
2	<p>Numește două texte în versuri, studiate în acest an școlar, specificând titlul exact, autorul.</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
3	<p>Definește, fără a recurge la sinonime, sensul actualizat în context al cuvintelor: <i>cunună</i>, <i>robot</i>, <i>ecou</i> (sunt subliniate în text).</p> <p><i>Cunună</i></p> <hr/> <hr/> <p><i>Robot</i></p> <hr/> <hr/> <p><i>Ecou</i></p> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3	L 0 1 2 3
4	<p>Rezună, în limita de 70-75 de cuvinte, fragmentul doi și trei al discursului (cuprins între „Pentru că... Vă mulțumesc.”).</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4 5	L 0 1 2 3 4 5

9	<p>Narează, în spațiul rezervat, un episod reprezentativ pentru participarea ta la un concurs intelectual.</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4 5 6	L 0 1 2 3 4 5 6
10	<p>Indică în parantezele alăturate partea de vorbire la care se referă fiecare cuvânt subliniat.</p> <p><i>Așa cum, atunci când cresc, copiii săraci trebuie să se-întoarcă mereu să-și () ajute familia, trimițând () pachete și () bani, ținându-i pe cei mici la școală, orice () împlinire mă întoarce acasă () spre locul de unde am pornit, un () loc care în istorie se numea Dacia Felix, cea cucerită de Împăratul Traian, dar în basmele românești este numit „locul în care se bat munții în capete”, un loc așezat între mai multe imperii dușmane și dușmane între () ele, căruia dintre toți vecinii numai Marea Neagră nu i-a vrut niciodată răul ().</i></p>	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8
11	<p>Citează o regulă de punctuație pentru adresare, ilustrând-o cu două exemple.</p> <p>Regula:</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <p>Exemplul 1:</p> <hr/> <hr/> <p>Exemplul 2:</p> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3	L 0 1 2 3
12	<p>Selectează din articolul lexicografic dat informațiile solicitate, prezentându-le în text coerent:</p> <ul style="list-style-type: none"> • informațiile gramaticale; • originea cuvântului; • două expresii. <p>ȚARĂ, țări, s. f. I. 1. Teritoriu locuit de un popor organizat din punct de vedere administrativ și politic într-un stat; <i>p. ext.</i> stat. ◇ Expr. <i>Țara lui Cremene</i> (sau <i>a lui Papură-Vodă</i>) = loc fără stăpân, unde fiecare face ce-i place, fără să dea seamă cuiva. (Fam.) <i>Te joci cu țara în bumbi?</i> formulă prin care se atrage atenția cuiva că greșește atunci când subestimează o persoană sau o problemă. <i>A plăti (cât) un</i></p>	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4

colț de țară = a valora foarte mult. *A pune țara la cale* = **a**) a conduce, a administra o țară; **b**) (ir.) a discuta o chestiune importantă (de ordin politic) fără a avea competența necesară; *p. ext.* a discuta multe și de toate. (Pop.) *A se duce la țară* (sau *în țări*) = a se duce în lume. *Țara e largă* = ești liber să faci ce vrei, să pleci unde vrei. *La colț de țară și la mijloc de masă* sau *la mijloc de masă și la colț de țară* = într-un loc ferit de primejdii. *Peste nouă* (sau *șapte*) *mări (și) peste nouă* (sau *șapte*) *țări* = foarte departe. *A ajunge* (sau *a se face, a rămâne*) de poveste în țară = a i se duce cuiva vestea, a ajunge de pomină. (Fam.) *A sta prost* (sau *rău*) *cu țara* = a nu avea bani. *Țara nimănui* = **a**) (în basme) țară fără stăpân; **b**) spațiu neocupat de armate între două fronturi de luptă; zonă neutră. **2.** (În sintagma) *Țara Românească* = stat feudal românesc, creat la începutul sec. XIV, cuprinzând Muntenia și Oltenia, până la unirea Principatelor. *Țările de Jos* = denumire dată în Evul Mediu și în epoca modernă teritoriul cuprinzând Belgia, Olanda, Luxemburgul și nord-estul Franței. ♦ (În vechea organizare politică și administrativă a României) Provincie. **3.** Regiune, ținut, teritoriu. ♦ Șes. **4.** Locul în care s-a născut sau trăiește cineva; patrie. **5.** (În opoziție cu oraș) Mediu rural, sat. ♦ Loc. adj. *De* (sau *de la*) *țară* = de la sat; rural. **II. 1.** Locuitorii unei țări (**I 1**); popor; națiune; *p. ext.* oameni, lume. ♦ Expr. *A afla târgul și țara* = a afla toată lumea. *A se pune cu țara* = a intra în conflict cu toată lumea. **2.** (Înv.) Populație de la sate; țărănime. [Var.: (înv.) **țeară** s.f.]– Lat. **terra**.

5 puncte pentru corectitudinea tuturor secvențelor scrise.

Total **60 de puncte**